

ԵՐԱՌԵԱԲԹԻ, 23 ՆՈՅԵՄԲԵՐ, 2020

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, ԿՈՒՐ ինձ իմաստութիւն զբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալ ՚յիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 75

ԱՍՏՈՒԱԾ Է ԱՇԽԱՐՀԻ ԴԱՏԱԻՈՐԸ

Քոհութիւն կը յայտնենք քեզի, ո՛վ Աստուած, գոհութիւն կը յայտնենք քեզի:
Կը հռչակենք քու անունդ, եւ կը պատմենք սքանչելի գործերդ:
«Երբոր որոշած ժամանակս գայ, ես արդարութեամբ պիտի դատեմ, – կ'ըսէ Աստուած:
Երբ աշխարհը եւ անոր բնակիչները սասանին,
ես հաստատուն պիտի պահեմ երկրին հիմքերը:
Սնապարծներուն կ'ըսեմ, – "Կը բաւէ պարծենալ".
ամբարիշտներուն կ'ըսեմ, – "Կը բաւէ հպարտանալ,
դադրեցուցէ՛ք ձեր ամբարտաւանութիւնը, գոռոգութեամբ մի՛ խօսիք"»:
Արդարեւ դատաստանը ո՛չ արեւելէն կու գայ,
ո՛չ արեւմուտէն, ո՛չ հարաւէն, ո՛չ ալ հիւսիսէն.
այլ՝ Աստուած է դատաւորը, որ մէկը կը խոնարհեցնէ ու միւսը կը բարձրացնէ:
Որովհետեւ Տիրոջ ձեռքին բաժակ մը կայ՝ բարկութեան թունդ գինիով լեցուն.
այդ բաժակէն խմել կու տայ երկրի բոլոր ամբարիշտներուն,
որոնք գայն պիտի քամեն իր մրուրով միասին:
Գալով ինծի, ես յաւիտեան պիտի ցնծամ,
երգով պիտի ներբողեմ մեր հայրերուն Աստուածը:
Ամբարիշտները իրենց ամբողջ հպարտութեամբ պիտի խորտակուին,
մինչ արդարները զօրութենէ զօրութիւն պիտի բարձրանան:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՂՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէրոյ արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոյ, որ ապաւէն ես նեղէրոյ:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի ԿՈՒՐ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ք արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻԺԹԸ

ԴԱՆԻԷԼԻ ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՆ

4:34-37; 5:1-12 ԳԼԽ

ՆԱԲՈՒԳՈՂՈՆՍՈՐ ՏԷՐԸ ԿԸ ՓԱՌԱԲԱՆԷ 4:34-37

Ահա հասաւ պահը, երբ Նաբուգոդոնոսոր կը դաւանի ըսելով. «Ես՝ Նաբուգոդոնոսորս երկինքի Թագաւորը կը գովեմ եւ կը բարձրացնեմ ու կը փառաւորեմ, որովհետեւ անոր բոլոր գործերը ճշմարիտ են ու ճամբաները արդար են ու անիկա կարող է ամբարտաւանութեամբ քալողները ցածցնել» (5:37): «Բարձրեալը կը փրկէ մարդոց թագաւորութեանը վրայ ու զանիկա իր ուզածին կու տայ» (5:17, 25, 32 հմբ): Այս արքայաւարութիւնը որքան ալ խոստովանութիւն, դաւանութիւն է, նոյնքան ալ Աստուծոյ կողմէ փրուած առիթ է Նաբուգոդոնոսորին, եւ իր նման մեղաւորին մարդ արարածին: Աստուած ինք կարիքը չունի մէկը իր մասին դաւանելու, ընդհակառակը այդ դաւանութիւնը մեզի համար է ճանչնալու զԱստուծոյ իբրեւ այդպիսին:

ԲԱՂՏԱՍԱՐԻ ԿՈՉՈՒՆՔԸ 5:1-12

«Բաբելոնի Նաբուգոդոնոսոր թագաւորը Երուսաղէմ եկաւ ու զանիկա պաշարեց: Աստուծոյ տան անօթներուն մէկ մասը Մենասար երկիրը, իր աստուծոյն տունը տարաւ ու անօթները իր աստուծոյն գանձարունը դրաւ» (1:2):

«Որովհետեւ քու սիրտդ հպարտացաւ ու ըսիր թէ՝ Ես աստուած մըն եմ, ես ծովուն մէջտեղը Աստուծոյ աթոռը կը նստիմ» (Եզեկիէլ 28:2):

Յաճախ դէպքեր կը պատահին, որոնց իմաստը յետոյ կ'անդրադառնանք թէ ինչո՞ւ: Յաճախ դէպքեր կը պատահին, որոնք նկարի չենք առնել: Յաճախ դէպքեր կը պատահին, որոնք ըսելիք ունին ամբողջ միջավայրին: Միւս կողմէ, նաեւ կը մոռնանք անցեալին պատահած դէպքերէն օրինակներ քաղելու:

Դանիէլի 5-րդ գլուխը մեզի կը ներկայացնէ Բաղդասար թագաւորի կոչումը, ու անոր վերաբերմունքը հանդէպ այն իրերուն, որոնք բերուած էին Երուսաղէմէն, Աստուծոյ տաճարէն. «Ան հրամայեց, որ Երուսաղէմի տաճարէն հանած ոսկիէ ու արծաթէ անօթները բերեն, որպէսզի անոնցմով զինի խմեն»: Արարքը ինքնին ցոյց կու տայ այդ սպասներուն նկատմամբ թագաւորին արհամարհական վերաբերմունքը, որուն իբրեւ անմիջական պատասխան յանկարծ պալատի պարիս վրայ գրուեցան գրութիւններ. «Մանէ, Մանէ, Թէկէլ ու Փարսին», որ կը նշանակէ «Աստուած քու թագաւորութիւնդ համբեց ու զանիկա վերջացուց: Կշիռքով կշռուեցար եւ պակաս գտնուեցար: Քու թագաւորութիւնդ բաժնուեցաւ եւ Մարերու ու Պարսիկներու տիրուեցաւ»:

Այս երեւոյթը խռովեցուց թագաւորը, եւ անմիջապէս կանչել տուաւ հմայողները, բաղդ նայողները եւ իմաստունները: Բայց անոնք չկրցան պատասխան տալ, որովհետեւ անոնք չունին պատասխան, իսկ ինչ որ ալ տան սուտ պատասխան է:

Այս հատուածին իմաստն ու խորհուրդը:

1. Բաղդասար թագաւորը երբեք նկարի չառաւ անցեալի փորձառութիւնը որ ունեցած էր իր նախորդը՝ Նաբուգոդոնոսոր թագաւորը, որ այսպէս արքայաւարուեցաւ. «Անիկա կարող է ամբարտաւանութեամբ քալողները ցածցնել»:
2. Բաղդասարի ըրածը ուրիշ բան չէր եթէ ոչ ամբարտաւանութիւն, ու մանաւանդ՝ օգտագործելով Աստուծոյ ընծայուած սպասները իր հաճոյքին համար, սա կը նշանակէ, թէ ինքզինք կ'ուզէ Աստուծոյ տեղը դասել: Առաւել եւս զինովութեան ալ պարճառով երբ երկրպագութիւն կ'ընէ ոսկիէ, արծաթէ, պղինձէ, երկաթէ, փայտէ ու քարէ աստուածներուն, որոնք ոչ կը տեսնեն, ոչ կը լսեն, ոչ ալ բան մը գիտեն:
3. Փորձեց իր տեսածին իմաստը ունենալ հմայողներէն, որոնք չունին պատասխան:
4. Փոխանակ հարցնելու անոր, որուն մէջ աստուածներու հոգին կայ:
5. Այս երեւոյթին իբրեւ պատասխան Աստուծոյ վճիռը անմիջական եղաւ Բաղդասար թագաւորին, առանց առիթ տալու զոչումի, ապաշխարութեան, այնպէս ինչպէս տիրուեցաւ Նաբուգոդոնոսորին, որովհետեւ Նաբուգոդոնոսորի կեանքը արդէն որպէս օրինակ պէտք էր ծառայէր իրեն: